มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

THAI COMMUNITY PRODUCT STANDARD

มผช.๓๒/๒๕๖๗

สุรากลั่นชุมชน

COMMUNITY DISTILLED LIQUOR

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

กระทรวงอุตสาหกรรม

ICS 67.160.10

ISBN 978-616-595-768-7

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
สุรากลั่นชุมชน

มผช.๓๒/๒๕๖๗

สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
กระทรวงอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๒๔๓๐ ๖๘๒๗ ต่อ ๑๖๓๐

ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
เรื่อง ยกเลิกและกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
สุรากลั่นชุมชน
พ.ศ. ๒๕๖๗

ตามที่ได้มีประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๒ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อง กำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สุรากลั่นชุมชน และคณะอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ประเภทอาหาร เครื่องดื่ม และสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖-๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๗ ให้ยกเลิกมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สุรากลั่นชุมชน มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๒/๒๕๔๖ และกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สุรากลั่นชุมชน ขึ้นใหม่

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒ ของคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๒๖๒/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (กผช.) ของ สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จึงออกประกาศยกเลิกประกาศสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ฉบับที่ ๓๒ (พ.ศ. ๒๕๔๖) ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๖ และออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สุรากลั่นชุมชน มาตรฐานเลขที่ มผช.๓๒/๒๕๖๗ ขึ้นใหม่ ดังมีรายละเอียดต่อท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ให้มีผลบังคับใช้นับแต่วันที่ประกาศ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๗

นายวันชัย พนมชัย

เลขาธิการสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
ประธานกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน
สุรากลั่นชุมชน

๑. ขอบข่าย

๑.๑ มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ครอบคลุมสุรากลั่นชุมชนชนิดสุราขาวที่มีแรงแอลกอฮอล์เกิน ๑๕ ดีกรี แต่ไม่เกิน ๔๐ ดีกรี

๒. บทนิยาม

ความหมายของคำที่ใช้ในมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้ มีดังต่อไปนี้

๒.๑ สุรากลั่นชุมชน หมายถึง สุรากลั่นชนิดสุราขาวที่ได้จากการนำน้ำส่าจากข้าวหรือวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีแป้งหรือน้ำตาล มาผ่านกรรมวิธีการทำสุรากลั่น และไม่มีการผสมเครื่องย้อมหรือสิ่งผสมปรุงแต่งอื่น นอกจากน้ำ โดยมีแรงแอลกอฮอล์เกิน ๑๕ ดีกรี แต่ไม่เกิน ๔๐ ดีกรี

๒.๒ กรรมวิธีการทำสุรากลั่น หมายถึง การนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่มีแป้งหรือน้ำตาล เช่น ข้าวเหนียว ข้าวเจ้า มันฝรั่ง เผือก อ้อย ผลไม้ ทำให้สุก ก่อนนำไปหมักด้วยยีสต์ หรือลูกแป้ง ในสภาวะและระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อเปลี่ยนให้เป็นแอลกอฮอล์ เติมน้ำสะอาดในอัตราส่วนที่เหมาะสม หมักต่ออีกระยะหนึ่ง แล้วนำไปกลั่น เพื่อให้มีแรงแอลกอฮอล์ตามต้องการ

๒.๓ ลูกแป้ง หมายถึง เชื้อสุรา แป้งเชื้อสุรา แป้งข้าวหมัก หรือเชื้อใด ๆ อาจผสมสมุนไพรหรือเครื่องเทศ เมื่อนำไปหมักกับวัตถุหรือของเหลวอื่น ๆ แล้วทำให้เกิดแอลกอฮอล์ที่ใช้ทำสุรา

๒.๔ รา หมายถึง จุลินทรีย์ชนิดหนึ่งที่ใช้ในการหมักสุรากลั่น มีหน้าที่เปลี่ยนแป้งให้เป็นน้ำตาล

๒.๕ ยีสต์ หมายถึง จุลินทรีย์ชนิดหนึ่งที่ใช้ในการหมักสุรากลั่น มีหน้าที่เปลี่ยนน้ำตาลในข้าวหรือวัตถุดิบทางการเกษตรอื่นที่มีแป้งหรือน้ำตาล ให้เป็นแอลกอฮอล์ และทำให้เกิดสารระเหยบางชนิดที่ให้กลิ่นและรสชาติที่มีลักษณะเฉพาะกลมกล่อม ยีสต์ที่ใช้หมักส่วนใหญ่เป็นสายพันธุ์ *แซคคาโรมายซีส* (*Saccharomyces* spp.) ที่ใช้ทำสุราแช่หรือสุรากลั่น หรืออาจใช้ยีสต์หลายสายพันธุ์ผสมกัน เพื่อให้ได้รสชาติและคุณภาพที่ดีขึ้น

๒.๖ แรงแอลกอฮอล์ หมายถึง ความเข้มข้นของเอทิลแอลกอฮอล์ เป็นดีกรี หรือร้อยละโดยปริมาตร

๒.๗ ดีกรี หมายถึง หน่วยวัดแรงแอลกอฮอล์ มีค่าเท่ากับร้อยละโดยปริมาตรของเอทิลแอลกอฮอล์ ที่อุณหภูมิ ๒๐ องศาเซลเซียส

๓. คุณลักษณะที่ต้องการ

๓.๑ ลักษณะทั่วไป

ต้องใสตามลักษณะที่ดีของสุรากลั่นชุมชน

๓.๒ กลิ่น

ต้องมีกลิ่นดีตามธรรมชาติของสุรากลั่นชุมชนและส่วนประกอบที่ใช้ ไม่มีกลิ่นอื่นที่ไม่พึงประสงค์ เช่น กลิ่นน้ำส้มสายชู กลิ่นเอทิลแอซีเทต

๓.๓ รสชาติ

ต้องมีรสชาติดีตามธรรมชาติของสุรากลั่นชุมชนและส่วนประกอบที่ใช้

๓.๔ คุณภาพโดยรวม

ต้องมีลักษณะทั่วไป กลิ่น และรสชาติ เป็นที่ยอมรับ

เมื่อตรวจสอบโดยวิธีให้คะแนนตามข้อ ๘.๑ แล้ว ต้องได้คะแนนเฉลี่ยของแต่ละลักษณะจากผู้ตรวจสอบทุกคนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ และไม่มีลักษณะใดได้น้อยกว่าร้อยละ ๓๐ ของคะแนนเต็มของแต่ละคุณลักษณะ จากผู้ตรวจสอบคนใดคนหนึ่ง

๓.๕ สิ่งแปลกปลอม

ต้องไม่พบสิ่งแปลกปลอมที่ไม่ใช่ส่วนประกอบที่ใช้ เช่น เส้นผม ดิน ทราย กรวด ชิ้นส่วนหรือสิ่งปฏิกูลจากสัตว์

การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๓.๖ แรงแอลกอฮอล์

ต้องเกิน ๑๕ ดีกรี แต่ไม่เกิน ๔๐ ดีกรี โดยมีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนจากที่ระบุไว้ที่ฉลาก ไม่เกิน ± ๑ ดีกรี

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๗ เมทิลแอลกอฮอล์

ต้องไม่เกิน ๔๒๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๘ ฟูเซลออยล์

ต้องไม่เกิน ๕ ๕๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๙ เฟอร์ฟิวรัล

ต้องไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๑๐ เอสเทอร์ (คิดเป็นเอทิลแอซีเทต)

ต้องไม่เกิน ๑ ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๑๑ แอลดีไฮด์ (คิดเป็นแอซีทัลดีไฮด์)

ต้องไม่เกิน ๑๖๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๑๒ เอทิลคาร์บาเมต

ต้องไม่เกิน ๔๐๐ ไมโครกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๑๓ วัตถุเจือปนอาหาร

๓.๑๓.๑ กรดซอร์บิกหรือเกลือของกรดซอร์บิก (คำนวณเป็นกรดซอร์บิก) ต้องไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

๓.๑๓.๒ กรดเบนโซอิกหรือเกลือของกรดเบนโซอิก (คำนวณเป็นกรดเบนโซอิก) ต้องไม่เกิน ๒๐๐ มิลลิกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๓.๑๔ สารปนเปื้อน

๓.๑๔.๑ ตะกั่ว ต้องไม่เกิน ๐.๒ มิลลิกรัมต่อลิตร

๓.๑๔.๒ สารหนู ต้องไม่เกิน ๐.๑ มิลลิกรัมต่อลิตร

การทดสอบให้ปฏิบัติตาม AOAC หรือวิธีทดสอบอื่นที่เทียบเท่า

๔. สุขลักษณะ

๔.๑ สุขลักษณะในการทำสุรากลั่นชุมชน ให้เป็นไปตามภาคผนวก ก.

๕. การบรรจุ

๕.๑ ให้บรรจุสุรากลั่นชุมชนในภาชนะบรรจุที่เหมาะสม สะอาด ปิดได้สนิท และไม่ทำปฏิกิริยากับสุรากลั่นชุมชนที่บรรจุอยู่ การทดสอบให้ทำโดยการตรวจพินิจ

๕.๒ ปริมาตรสุทธิของสุรากลั่นชุมชนในแต่ละภาชนะบรรจุ ต้องไม่น้อยกว่าที่ระบุไว้ที่ฉลาก การทดสอบให้ใช้เครื่องวัดปริมาตรที่เหมาะสม

๖. เครื่องหมายและฉลาก

๖.๑ ที่ภาชนะบรรจุสุรากลั่นชุมชนทุกหน่วย อย่างน้อยต้องมีเลข อักษร หรือเครื่องหมายแจ้งรายละเอียดต่อไปนี้ ให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน

(๑) ชื่อผลิตภัณฑ์ (ตาม มผช.) หรือชื่อที่สื่อความหมายตาม มผช.

(๒) แรงแอลกอฮอล์ เป็นดีกรี หรือ ร้อยละโดยปริมาตร

(๓) ส่วนประกอบที่สำคัญ เป็นร้อยละของน้ำหนักโดยประมาณและเรียงจากมากไปน้อย

(๔) ปริมาตรสุทธิ เป็นมิลลิลิตรหรือลิตร

(๕) วัน เดือน ปีที่ทำ

(๖) ชื่อผู้ทำ หรือสถานที่ทำ พร้อมสถานที่ตั้ง

(๗) เครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียน (ถ้ามี)

ในกรณีที่ใช้ภาษาต่างประเทศ ต้องมีความหมายตรงกับภาษาไทยที่กำหนดไว้ข้างต้น

๗. การชักตัวอย่างและเกณฑ์ตัดสิน

๗.๑ รุ่น ในที่นี้ หมายถึง สุรากลั่นชุมชนที่มีส่วนประกอบเดียวกัน ทำโดยกรรมวิธีเดียวกัน ในระยะเวลาเดียวกัน

๗.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับ ให้เป็นไปตามแผนการชักตัวอย่างที่กำหนดต่อไปนี้

๗.๒.๑ การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบลักษณะทั่วไป กลิ่น รสชาติ คุณภาพโดยรวม สิ่งแปลกปลอม การบรรจุ และเครื่องหมายและฉลาก ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ หน่วยภาชนะบรรจุ เมื่อตรวจสอบแล้วทุกตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๑ ถึงข้อ ๓.๕ ข้อ ๕. และข้อ ๖. จึงจะถือว่าสุรากลั่นชุมชนรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๒.๒ การชักตัวอย่างและการยอมรับสำหรับการทดสอบแรงแอลกอฮอล์ เมทิลแอลกอฮอล์ ฟูเซลออยล์ เฟอร์ฟิวรัล เอสเทอร์ (คิดเป็นเอทิลแอซีเทต) แอลดีไฮด์ (คิดเป็นแอซีทัลดีไฮด์) เอทิลคาร์บาเมต วัตถุเจือปนอาหาร และสารปนเปื้อน ให้ชักตัวอย่างโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกัน จำนวน ๓ หน่วยภาชนะบรรจุ เพื่อทำเป็นตัวอย่างรวม โดยมีปริมาตรรวมไม่น้อยกว่า ๕๐๐ มิลลิลิตร กรณีตัวอย่างไม่พอให้ชักตัวอย่างเพิ่มโดยวิธีสุ่มจากรุ่นเดียวกันให้ได้ตัวอย่างที่มีปริมาตรรวมตามที่กำหนด เมื่อตรวจสอบแล้วตัวอย่างต้องเป็นไปตามข้อ ๓.๖ ถึงข้อ ๓.๑๔ จึงจะถือว่าสุรากลั่นชุมชนรุ่นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

๗.๓ เกณฑ์ตัดสิน

ตัวอย่างสุรากลั่นชุมชนต้องเป็นไปตามข้อ ๗.๒.๑ และข้อ ๗.๒.๒ ทุกข้อ จึงจะถือว่าสุรากลั่นชุมชนรุ่นนั้นเป็นไปตามมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนนี้

๘. การทดสอบ

๘.๑ การทดสอบลักษณะทั่วไป กลิ่น รสชาติ และคุณภาพโดยรวม

๘.๑.๑ ให้แต่งตั้งคณะผู้ตรวจสอบ จำนวน ๖ คน แต่ละคนจะแยกกันตรวจและให้คะแนนโดยอิสระ

๘.๑.๒ คุณสมบัติของคณะผู้ตรวจสอบ ให้เป็นไปตามภาคผนวก ข.

๘.๑.๓ หลักเกณฑ์การให้คะแนน ให้เป็นไปตามตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ หลักเกณฑ์การให้คะแนนในการทดสอบลักษณะทั่วไป กลิ่น รสชาติ และคุณภาพโดยรวม

(ข้อ ๘.๑.๓)

ลักษณะที่ตรวจสอบ	เกณฑ์ที่กำหนด	คะแนนเต็ม
ลักษณะทั่วไป	ต้องใสตามลักษณะที่ดีของสุรากลั่นชุมชน	๒๐
กลิ่น	ต้องมีกลิ่นดีตามธรรมชาติของสุรากลั่นชุมชนและส่วนประกอบที่ใช้ ไม่มีกลิ่นอื่นที่ไม่พึงประสงค์ เช่น กลิ่นน้ำส้มสายชู กลิ่นเอทิลแอซีเทต	๓๐
รสชาติ	ต้องมีรสชาติดีตามธรรมชาติของสุรากลั่นชุมชนและส่วนประกอบที่ใช้	๓๐
คุณภาพโดยรวม	ต้องมีลักษณะทั่วไป กลิ่น และรสชาติ เป็นที่ยอมรับ	๒๐

ภาคผนวก ก.

สุขลักษณะ

(ข้อ ๔.๑)

ก.๑ สถานที่ตั้งและอาคารที่ทำ

ก.๑.๑ สถานที่ตั้งตัวอาคารและที่ใกล้เคียง อยู่ในที่ที่จะไม่ทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ทำเกิดการปนเปื้อนได้ง่าย โดย

ก.๑.๑.๑ สถานที่ตั้งตัวอาคารและบริเวณโดยรอบ สะอาด ไม่มีน้ำขัง แฉะ และสกปรก

ก.๑.๑.๒ อยู่ห่างจากบริเวณหรือสถานที่ที่มีฝุ่น เขม่า ควัน มากผิดปกติ

ก.๑.๑.๓ ไม่อยู่ใกล้เคียงกับสถานที่น่ารังเกียจ เช่น บริเวณเพาะเลี้ยงสัตว์ แหล่งเก็บหรือกำจัดขยะ

ก.๑.๒ อาคารที่ทำมีขนาดเหมาะสม มีการออกแบบและก่อสร้างในลักษณะที่ง่ายแก่การบำรุงรักษา การทำความสะอาด และสะดวกในการปฏิบัติงาน โดย

ก.๑.๒.๑ พื้น ฝาผนัง และเพดานของอาคารที่ทำ ก่อสร้างด้วยวัสดุที่คงทน เรียบ ทำความสะอาดและซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ดีตลอดเวลา

ก.๑.๒.๒ แยกบริเวณที่ทำออกเป็นสัดส่วน สำหรับวัตถุดิบ วัสดุบรรจุ ผลิตภัณฑ์รอการบรรจุ และผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ไม่อยู่ใกล้ห้องสุขาซึ่งเปิดสู่บริเวณผลิตโดยตรง ไม่มีสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือไม่เกี่ยวข้องกับการทำอยู่ในบริเวณที่ทำ

ก.๑.๒.๓ พื้นที่ปฏิบัติงานไม่แออัด มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศที่เหมาะสม

ก.๑.๒.๔ ห้องสุขา อ่างล้างมือมีจำนวนเหมาะสม มีอุปกรณ์เครื่องใช้สำหรับทำความสะอาด หรือฆ่าเชื้อโรค

ก.๒ เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ในการทำ

ก.๒.๑ ภาชนะหรืออุปกรณ์ในการทำที่สัมผัสกับผลิตภัณฑ์ ทำจากวัสดุมีผิวเรียบ ไม่เป็นสนิม ล้างทำความสะอาดได้ง่าย

ก.๒.๒ เครื่องมือ เครื่องจักร และอุปกรณ์ที่ใช้ สะอาด ก่อนและหลังการใช้งานต้องทำความสะอาดเหมาะสมกับการใช้งาน ไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อน ติดตั้งได้ง่าย มีปริมาณเพียงพอ รวมทั้งสามารถทำความสะอาดได้ง่ายและทั่วถึง และเก็บไว้ในที่เหมาะสม

ก.๓ การควบคุมกระบวนการทำ

ก.๓.๑ วัตถุดิบและส่วนผสมในการทำ ต้องสะอาด มีคุณภาพดี มีการล้างหรือทำความสะอาดก่อนนำไปใช้ ได้จากแหล่งที่เชื่อถือได้ ปลอดภัย จัดเก็บในภาชนะสะอาด ป้องกันการปนเปื้อนได้ แยกเก็บเป็นสัดส่วน

ก.๓.๒ การทำ การเก็บรักษา การขนย้าย และการขนส่ง ให้มีการป้องกันการปนเปื้อนและการเสื่อมเสียของผลิตภัณฑ์

ก.๓.๓ เครื่องชั่งที่ใช้ต้องตรวจสอบได้เที่ยงตรง

ก.๔ การสุขาภิบาล การบำรุงรักษา และการทำความสะอาด

ก.๔.๑ น้ำที่ใช้ล้างทำความสะอาดเครื่องมือ เครื่องจักร อุปกรณ์ และมือของผู้ทำ เป็นน้ำสะอาดและมีปริมาณเพียงพอ

ก.๔.๒ มีวิธีการป้องกันและกำจัดสัตว์นำเชื้อ แมลง และฝุ่นผง ไม่ให้เข้าในบริเวณที่ทำตามความเหมาะสม

ก.๔.๓ มีวิธีการป้องกันไม่ให้สัตว์เลี้ยง เช่น สุนัข แมว เข้าไปในบริเวณที่ทำ

ก.๔.๔ มีการกำจัดขยะ สิ่งสกปรก และน้ำทิ้ง อย่างเหมาะสม เพื่อไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนกลับลงสู่ผลิตภัณฑ์

ก.๔.๕ สารเคมีที่ใช้ล้างทำความสะอาด และใช้กำจัดสัตว์นำเชื้อและแมลง ใช้ในปริมาณที่เหมาะสม และเก็บแยกจากบริเวณที่ทำ เพื่อไม่ให้ปนเปื้อนลงสู่ผลิตภัณฑ์ได้

ก.๕ บุคลากรและสุขลักษณะของผู้ทำ

ก.๕.๑ ผู้ทำทุกคน ต้องมีสุขภาพดีทั้งร่างกายและจิตใจ รักษาความสะอาดส่วนบุคคลให้ดี เช่น สวมเสื้อผ้าที่สะอาด มีผ้าคลุมผมเพื่อป้องกันไม่ให้เส้นผมหล่นลงในผลิตภัณฑ์ ไม่ไว้เล็บยาว ล้างมือให้สะอาดทุกครั้งก่อนปฏิบัติงาน หลังการใช้ห้องสุขา และเมื่อมือสกปรก

ก.๕.๒ ผู้ทำทุกคน ต้องไม่กระทำการใดๆ ที่ไม่ถูกสุขลักษณะในสถานที่ทำ เช่น รับประทานอาหาร สูบบุหรี่

ภาคผนวก ข.
คุณสมบัติของคณะผู้ตรวจสอบ

(ข้อ ๘.๑.๒)

ข.๑ คุณสมบัติของคณะผู้ตรวจ

ข.๑.๑ มีความชำนาญในการตรวจสอบสุรากลั่นชุมชน

ข.๑.๒ ประกอบด้วยผู้แทนจากกลุ่มบุคคลต่าง ๆ จำนวน ๖ คน ดังนี้

ข.๑.๒.๑ ผู้ผลิต/ผู้บริโภค จำนวน ๓ คน

ข.๑.๒.๒ นักวิชาการ/ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๓ คน